

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

<p>Előfizetési árak: Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona. Negyedévre . 2 korona. 50 fill. — Egyes példány ára 20 fillér. —</p>	<p>Felelős szerkesztő: BÁRVÁRTH GYULA.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Igmándy-utca 60 sz. Kéziratot vissza nem adunk.</p>
---	--	---

Ifjuságunk nevelése.

A közegészségügy terén néhány év óta nagy haladás történt, mivel úgy egyesek, mint az intéző körök oda működtek, hogy a szánalmas és elszomorító kép megváltozzék.

Azonban a mi történt, inkább csak a külső tisztaságra, a rendre és egyéb helyes cselekvésekre és szokásokra vonatkozik.

Ne ringassuk magunkat tehát azon hitben, hogy e téren nincs más tenni valónk, hogy az egészségügyi állapotokat javítsuk, fejlesszük és tökéletesítsük; meg kell szilárd kezekkel ragadnunk az eszközöket, hogy az egészségünknek állandóságát biztosítsuk, vagy hogy tudjunk a veszélynek ellentállani, avagy ha baj ért bennünket, legyen elég erőnk azt elviselni.

Mindezekre azonban csak akkor leszünk képesek, ha erősek, edzettek vagyunk. Valamint az erős tölgy sokáig képes a viharral dacolni, azon-

képen kell az embert is nevelés által odafejlesztetni, hogy az egészsége ellen néha-néha fellépő támadásoknak tudjon ellentállani.

Felette fontos és az egész világ népére nézve kihatással van a népek egészségére, a mi legnagyobb részben az emberek erős voltától függ. Sőt nem mondhatunk nagyot, ha azt állítjuk, hogy az emberi boldogság az egészségben rejlik.

Igy állván a dolog, mindenkinek, de különösen az intézőknek oda hatni kötelességük, hogy a nép erős és edzett legyen. Hogy ezt elérhessük, az ifju nemzedéket kell erőssé és edzetté tenni, ami helyes, észszerű nevelés által érhető el. Kiváltképp manapság, a mikor már erősen szembe-tűnik, hogy elpuhultak vagyunk, hogy fajunk sokat veszített régi dicsőségéből, gondolkoznunk kell a fajerősítésen és meg kell ragadnunk azon eszközöket, melyek rendelkezésünkre állanak, hogy

testünket erősítsük és edzetté tegyük. Ily eszköz a játék.

Közoktatásügyi ministerünk annak idején az ifjuság helyes és céltudatos nevelését felfogta, bevitte a játékot az iskolába és azt nem mellé, hanem főléje helyezte a tornának. És méltán, mert bár jótékonyan hat a test fejlődésére a tornázás, de mégse oly mértékben, mint a játék. A tornázásnál hol egyik, hol másik testrészt működik, míg ellenben a játéknál legtöbbször az egész izomrendszer jön működésbe, azért hatása sokkal nagyobb és egészségesebb. A lélek működésére jótékonyan hat a játék, mert felvidítja azt és a rögtöni elhatározások folytán az akarat erősödik. A kedély szabadon csapong, a lélek üde, tiszta, derült lesz és az ifjun nem láthatók a kora vénység — a mi manapság igen gyakori — tünetei.

Ha a játéknak az iskolában kellő helyet biztosítunk, akkor rövid idő

Nem álom volt.

Nem álom volt, most is látom,
Kerti virág hajadban,
Legszebbikét nekem adta,
Itt hordom gomblyukamban
Fejembe szállt az illata,
Megrészegültem tőle
És azóta Isten tudja,
Jó kedvemet mi lelta.

Nem álom volt, most is látom,
Elmerengve nézdelem
Azt a könnyet, mely ott remeg
Ártatlan szép szemedben.
Ugy fáj, sajog szegény szívem,
Ne kérdezzed mi bajom,
Ugy is tudod, hogy szeretlek.
Soha meg nem — vallhatom.

Nem álom volt, most is látom
Azt a virág szálát,
Hogy elhervadt, száz-száz csókom rá,
Mégis fonnyad szárad.
Megmondtad, hogy nem tart soká,
Nem hittem, de látom
Öröm helyett, újra elért
Régi árvaságom.

Pusztai Béla.

Amerikai párbaj.

John Rollis hihetetlen tulajdonságokkal felruházott gentleman, azonfelül nagy tehetségű színész is és erős karakter. Rigorozus a pedanteriáig, ami nem igen szokott — legalább a mi szemünkben — színésztulajdonság lenni és különösen sokat ad a kritikára, ami már a mi szemeinkben is megszokott tulajdonsága a színésznépnek, noha ezt minden valamire való színész egyszerűen letagadja és adja a rémségesen közönyöst, ami mi persze tudunk a kellő értékre redukálni.

John Rollis azonban ezt nem tagadhatja, sőt nyíltan be is vallotta, mert hát tudnivaló, hogy eléggé fényes tehetségű ahhoz, hogy róla mindig kedvező kritika jelenjen meg. Érthető tehát, hogy John Rollis jó kedvvel fogyasztotta reggeli lunchét, melyet nemcsak könnyen emészthetővé tettek, hanem kellemesen meg is fűszereztek a reggeli lapok, a melyek bőségesen foglalkoztak Rollis úr tegnapi kimagasló alakításával.

Azonban sajátságosan elborult az arca, ha véletlenül a „The interview“ című színházi lapocska került a szeméi elé. Nem mintha lerántotta volna, vagy nem ismerte volna el Röllis úr fényes tehetségét, de a sorok között mindig kiérezhető volt valami ami a fentebb említettnek rigorozus természetét erősen megbántotta. Valami csodálatos malícia, csipkedő gúny vagy éles kritika volt kivehető a sorok között, ami nem annyira művészi kvalitását, mint inkább és majdnem kizárólag művészi izlését vagyis inkább izléstelenségét támadta.

Ez a dolog nagyon bántotta a művész önérzetét és ezért nyomban el is határozta, hogy utána jár a dolognak, és kikutatja a „The interview“ illető kritikáját. Mindenekelőtt meghozta a legnagyobb áldozatot, figyelemmel átolvasta a cikkkecskét és arra az eredményre jutott, hogy az, a ki öltözetit maszkját, keztyűit, chemisetjeit, harisnyáit, tricóit kifogásolja, az nem lehet más mint nő, ebben pedig megerősödött akkor, mikor a cikkkecske végén ezt az álnévet olvasta „Penelope“. Az a ki a görög my-

mulva az iskola úgy külsőleg mint belsőleg más képet fog nyújtani.

Valóban elszomorító jelenség az, midőn az ember végig tekint az ifjúságon és látja azokat az elsatnyult, fejletlen testeket, halásápadt arcokat, álmos, bágyadt, mintegy léleknélküli szemeket. És mindez azért van, mert ifjaink úgy mint leányaink teljesen elhanyagolták az ifjúság játékeit.

A mai ifjak szabad idejüket pipa és cigaretta füst mellett tölik el, kávéházba járnak, ott a fojtó, rossz, bűzhödt légkörben magukba szívják mind azt, a mi ártalmas, nem jó és az erkölcstelenség felé vezet, ahelyett, hogy künn a szabadban mozognának, játszanának. A tiszta levegőt belehelvén, a lélek frissességét, a kedély hamisítatlanságát megtartják. Ifjaink, ha csak ki bujtak a rövid nadrágból, azt vélik, hogy övéké az egész mindenség, méltóságukon alul esik, ha lapdázna, futkároznék, vagy egyéb játékkal töltik el az időt, hogy ezáltal újabb lelki erőt, mint testi erőt gyűjtenének a további szellemi foglalkozáshoz.

Bezzeg de másként van ez a külföldön, pl. Londonban, hol milliókat áldoznak játszóterekre és bizony még felnőttek sem idegenkednek a testi lelki épséget biztosító játéktól.

Mi még messze vagyunk ettől, egyelőre beérjük azzal, ha az iskolában szorgalmasan kultiválják a játékot, a mi pedig ezenkívül esik, t. i. a játszóterek létesítése, bizunk az illetékes körök lojalitásában, hogy a terv nem marad meg tervnek, hanem minden eszközt megragadva, hazafias

buzgalomtól áthatva, megvalósítják ezt a felette fontos és messze kiható dolgot.

Hírek.

Választás az „Olvasó-egylet“-ben.

Vásárnap dél után 2 órakor történt meg a mult rendkívüli közgyűlésből kifolyólag az elnök és választmányi tagok megválasztása az „olvasó egyletben.“ A választás titkos szavazattal történt. Megválasztottak: Walde Lajos elnök, Farkas János alelnök, Szalay József jegyző, Pandorics István pénztárnok, Farkas György, Maurer János, Schmidt Nándor gazdák; Maurer Ödön könyvtárnok; Babocsai Antal, Biró Ferencz, Bretter Ferencz, Csendes Géza, Karcher József, Krammer Ferencz, Nicsovics Vazul, Roll Ferencz, Szalay József, Tóth István, Vásárhelyi István, Verbőczy János, választmányi tagok. Káin Károly, Szücs József póttagok. Baumgartner Adolf, Magyar József és Zakál Vilmos számvizsgálók. A választás rendben folyt le, hanem mint halljuk, a megválasztottak közül többen készülnek lemondani.

Elgázolta a vonat. Megrendítő szerencsétlenség történt e hó 11-én Szigetvároskaposvári vasutvonalon. Kovács Sándorné almamelléki asszony amint a kukoricza földről haza sietett, a vasuti vágányokon haladt. Szerencsétlenségére jött a 9714. sz. v e g y e s v o n a t, melynek mozdonyvezetője többször megadta a vészjelzést, de az asszony süket volt és ezt nem hallotta meg. — A mozdonyvezető a lejtős pályán a gépet mindjárt nem állíthatta meg, s így a szerencsétlen asszonyt a vonat elgázolta. Fejét, oldalbordáit teljesen össze roncsoolta. A szerencsétlen asszonyt 5 kis árva gyermeke és férje siratja.

Vizbe fulladt. Zákány közelében a Dráván átvonuló vasuti hid festésénél mint munkás dolgozott Fejfarek Kálmán csurgói lakos. Dolog közben megcsuszva a Drávába esett és mielőtt segítségére sietett

volna környezete eltűnt a habok között. A szerencsétlen ifju holttestét Vizváron fogták ki a vízből.

Felfedezett pénzhamisító banda.

Kitűnő fogást csinált Baranya-Szt.-Lőrincen a csendőrség. Már régebb idő óta feljelentés érkezett hamis pénzek forgalomba hozatala miatt s ennek alapján Baumholczter csendőrmester nyomozva, tegnapelőtt éjjel a hamisító banda három tagját elfogta. A vonattól hazafelé tartottak, mit sem sejtve, amikor a csendőrök letartóztatták, névleg Haupt Ferencz szentlőrinczi, Pap István és Pie Imre polgáremberket. Megmotozásuk alkalmával három prést találtak náluk, egy ötkoronás és egy husz filléres prést és még sok hű hamisítványt. A banda nagyon kiterjedt, budapesti emberekkel is összeköttetésben voltak. Működése nemcsak hamisítványok készítésében nyilvánult, hanem préseket is csináltak, négy-ötszáz forintért adták el azokat. A nyomozás nagy erélyvel folyik és valószínű még, hogy a pénzgyártással foglalkozó banda számos tagja fog a törvény kezei közé kerülni.

A jövő évi hadgyakorlatok.

Bécsből jelentik, hogy a jövő esztendei hadgyakorlatokat Erdélyben, Segesvár és Székelyudvarhely közt fogják megtartani. A hadgyakorlatokon a nagyszabedű és a temesvári hadtest fog résztvenni. Beck báró vezérkari főnök, aki már a tavasszal tanulmányozta a terepet, a napokban ismét leutazik, hogy kiszemelje a főhadiszállásra alkalmas helyet.

Tizenhat kisebb földmivesiskola.

Darányi és Wlassics miniszterek együttesen kisebb földmivesiskolák fölállítását tervezik. Azokban a községekben állítják föl ezeket, amelyek 26 kat. hold földet ajánlanak meg az iskola céljaira. Ezenkívül az iskolai épületet a községnek kell fölállítani. A tanerőket az állam fizeti.

Szőlővesszők az állami telepekről.

Darányi földmívelési miniszter körrendeletet intézett a kerületi borászati felügyelőkhöz, mely szerint a kedvezményes vagy ingyenes szőlővesszőért a borászati felügyelő útján november 30-dikáig a földmívelésügyi miniszterhez kell folyamodni. A rendes áron beszerezni óhajtott készletet a gazdaközönség végső ajánlatával a borászati felügyelőknél már most bejelenthetik.

thológiából ilyen classikus álnevet választ magának azt a hiúság vezérelte; tehát nő, még pedig olyan nő, a kinek ideálját képezik a penelopei erények.

Majd meglátjuk, gondolta magában John Rollis, kiugrasztom a kis nyulat a sűrűből.

Még az nap este John Rollis hatalmas dithyrambusokban szavalt az egyik szerepét a színpadon. Valami görög darab lehetett mert elképzelhetetlen, hogy másként nem kerülhetett oly sokszor szóba női hűség mintaképe, a hogy Penelopéjét nevezni szeretik. John Rollis fűrkésző tekintetű vetett a journalisták zsöléire, ahol természetesen hölgyek is voltak, de hát az volt a baj, hogy ezek majdnem többen voltak, mint férfiak, így hát egyáltalán nem tudta kiválasztani az ő csipős Penelopéjét, akinek pedig éppen most szándékozott elmondani azt, ami már oly rég rágódik a lelkén. Egyszer csak szenvedélyesen odavágja e szavakat.

— Hölgy, ki penelopei erények véd-bástyája mögül szóród áldatlan nyilaidat fel a Parnassusra, hölgy én megvetlek.

Csakugyan kiugrasztotta az okos John Rollis az ellenséget. Oldalt szerényen meghúzódva egy zsölében ült egy bájos, de vézna kis miss.

Miss Pooli Astern szörnyen találva érezte magát a művésznök goromba apostrofálása által és mindenekelőtt elsikoltotta magát. John Rollisnak persze most már nem volt nehéz a kis mérges kritikost felfedezni. Amint meglátta a halálra sápadt kis misst, igen megsajnálta és szerette volna visszaszívni az egész dolgot, de már nem lehetett. Nem is volt szükség rá. Miss Rolli Astern sápadt arcára rózsákat festett a harag és magából kikelve rohant fel a színpadra, hogy kérdőre vonja a művészt otromba támadásaiért?

John Rolli el volt ragadtatva. Nem is sejté, hogy szenvedélyes dithyrambusainak ilyen hatásuk legyen. Mosolygott, mindig

csak mosolygott a kis miss izgatottságán, a mire miss Pooli Astern ott a helyszínén, a színpad homályában, de az összes művészek jelenlétében irgalmatlanul arcul vágta az önérzetes művészt, aki most már nem volt elragadtatva a dolgok ilyen fordulata miatt.

Ideje sem volt a csattanás és a fordulat okozta meglepetésétől magához térni, mert már is két fekete ruhás gentleman állott meg előtte, kérve a művész két segédjének megnevezését, hogy az ügyet annak rendje és módja szerint lovagias uton elintézhessék.

Mit tehetett John Rollis; felkérte két barátját Steven Richefort és Harris Blagnet-et, hogy vállalják el ezt a szerencsétlen ügyet, amelyet végtelenül sajnál, — először azért, mert éppen miss Pooli Asternnel történt, másodsor azért, mert mi türes-tagadás, — fél az ezután megjelenő kritikától.

A segédek tárgyaltak, vitatkoztak, jegyzőkönyveztek a mi egészen természetes, mert itt nem egyenlő erejű ellenfél, hanem férfi és nő állott egymással szemben, noha a

A borfogyasztási adó leszállítása.

Ugy értesülünk, hogy Darányi Ignác dr. földmivelésügyi miniszter kezdeményezésére a m. kir. pénzügyminiszteriumban most folynak az előmunkálatok egy olyan törvényjavaslat kidolgozására, mely valószínűleg korszakalkotó lesz a magyar bortermelésre nézve. Nem kevesebbről van szó mint, hogy Magyarországon a borfogyasztási adó jelentékenyen leszállítsák és hogy ezzel szemben felemeltessék a szeszfogyasztási adó. Ez az intézkedés óriási hatással lesz a bortermelésre, azonkívül normális tekintetben is meglesz az üdvös hatása, mert utját fogja vágni annak a rettenetes rombolásnak, a melyet a pállnka okoz, főleg az alsóbb néprétegekben.

Beküldetett.**Tekintetes Szerkesztő Ur!**

A „Pécsi Napló“ 232. számában Kopetzky Antal nyílt levelet intéz a fű. egyházmegyei hatósághoz.

Habár meggyőződésem, hogy K. urnak hosszú lére eresztett ömlengése a fű. egyházmegyei hatóság nagybecsű figyelmét kikerüldeni, mégis szükségesnek tartom, amennyiben reánk báttaszékiekre is hivatkozik, — nyílt levelére, Szerkesztő ur b. lapjának hasábjain röviden reflektálni.

„Kopári! Van-e, a ki e nevet nem ismeri?“ — írja K. ur.

Hát bizony mi báttaszékiek nagyon is ismerjük.

Még pedig igen előnyösen ismerjük?

Kopári volt, a ki fenkölt gondolkodásával és nemes energiájával petrifikálta községünk társadalmi életét; ő volt, a ki társadalmi intézményeinkből a szemfényvesztést, a humbugot kiszorította; ő volt, a ki paedagogiai tudásával iskoláinkat a mai kor színvonalára emelni segítette; ő volt, a ki községünk illetékes tényezőit a magyarosítás szent ügyének megnyerte, a tulaj-

férfiak számtalanszor akarta már a szép misst, már a kritikák érdekében is alásan megkövetelni; Pooli Astern azonban hajthatatlan maradt

Végre a segítők — egészen okosan — amerikai párbajban állapodtak meg, a hol nem kell egymás erejét összemérni s a hol a sors van hivatva a két fél becsületét megreperálni.

Össze is hozták a feleket egy erre alkalmas helyiségben, honnan a segítők megfelelő lovagiassággal és discretúlvissza vonultak.

A teremben kellemes félhomály és igen barátságos ruha szőnyegek, pamlagok voltak. John Rollis reszketve tekintet haragos ellenfele Pooli Astern égő arcára, az pedig szánalommal a művészre, a kinek tehetőségét ugyan nagybecsülte, de akinek chamois színű kesztyűit kifogásolta.

Az asztalon állott az urna, benne két golyóval, a fehérrel és a végzetes feketével.

John Rollis halott halaványan áll az

donképeni magyarosításnak ő volt előharcosa, uttörője és apostola; ő volt, ki éretnyes életével az egész közönségnek nagyra becsülését, tiszteletét kivívta.

Kopári emléke bennünk élni fog mindenkor.

Ami a „Tolnamegyei Közlöny“ 1897. okt. 26. számának Kopárirra vonatkozó kiételét illeti, vegye szíves tudomásul K. ur, hogy az egy volt helybeli ördögös revolver-zsurnalista piszkos tollából eredt, a ki „fertőzött“ erkölcséinél fogva semmiképen nem volt hivatva Kopári élete és cselekedetei fölött bírálatot mondani.

Hogy Kopári Báttaszéken való tartózkodása alatt mily általános tiszteletben és becsülésben részesült, azt legfényesebben igazolja azon körülmény, hogy távozásakor több száz aláírással ellátott kérvény mentesített a fű. egyházmegyei hatósághoz, melynek számottevő közönsége Kopárinak Báttaszékre való visszahelyezését kérelmezte.

Az igazság érdekében ezt voltam bátor K. A. ur szíves tudomására adni, mely után vagyok tek. Szerkesztő urnak

Báttaszéken, 1901. okt. 18.

alázatas szolgálja:
Joó Károly.

Nyílttér.

(E rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség)

Nyilatkozat.

Schwarz Ignác a „Szigetvári Segély-Egylet“ könyvelője ugylátszik nem fér már meg a saját bőrében és mint egy kisistennek képzelet magát. Ebből következtetem azt a velem szemben tanusított szemtelen eljárását, melyért a bíróság igénybevitelével sziguru büntetést kapna.

Én azonban ettől elálllok, mert Schwarz Ignác ezen fondorkodó és pökhendi viselkedését, valamint az ő egész egyéniségét

urna elé, hogy kihuzza élete sorsát, de ebben Pooli Astern megakadályozta.

— Majd én mester Rollis, szólott idegesen, ön nagyon halovány — ön fél.

És ezzel mosolyogva nyult az urnába. A következő pillanatban kivette a fekete golyót.

A miss görcsös nevetésbe tört ki, azt nem várta, erre nem volt elkészülve.

John Rollis pedig tehetetlenül vagy inkább kétségbeesve állott ott.

Jobban el volt szontyorodva, mintha ő maga huzta volna ki a fekete golyót.

Szólni akart, valami mentegető, enyhítő vigasztaló szót, de nem jött hang az ajkára. Majd megfogta a miss hófehér kezét leültette a pamlagra és gyöngéden oda hajlott a füléhez.

— Ön nem fog meghalni, a fekete golyót én húztam, mert ön helyettem húzott.

Annyi gyöngédség, annyi bensőséggel volt az mondva, hogy miss Asternnek felcsillogtak szemei.

komolyan nem veszem, de a köztünk felmerült incidens mégis az egyet igazgató-ságának b. figyelmébe ajánlom.

Szigetvár 1901. október hó 19-én.

Duschensky Adolf.

Kiadja: a Szerkesztőség.

307. 1901.
végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járás-bíróság 1900. évi V 605 és 578 számú végzése következtében Dr. Kriszt Béla ügyvéd által képviselt Schwacsek György és Grün Bernát javára Pelczel Vilmos és neje ellen 750 k. és 112 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 368 kor. becsült következő ingóságok, u. m. butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás-bíróság 1900-ik évi V. 605/7 számú végzése folytán 862 kor. tőkekövetelés ennek különböző időktől járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltó díj és eddig összesen 127 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Barcson alperesek lakásán** leendő eszközésére **1901. évi október hó 30. napjának déli 12 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár, 1901. évi október hó 13.

Klie János

kir. bir. végrehajtó.

S ő ezt a kifogástalan gentlemant arczul ütötte. Helytelen cselekedete tudatában felegyenesedett s büszkén elégedetten kezét szorított a művészszel, s így szólván:

— Nem fogadhatom el nagylelkű ajánlatát, én megyek meghalni.
— Megelőzőm önt Pooli Astern.
— Ugy haljunk meg mind a ketten, szólt daczosan.

Hát miért ne élénk mind a ketten? Egymásnak igen, de egymás nélkül soha, szólt a miss és boldogan repült John Rollis keblére, ki örömittason szorítá magához a Penelopét.

Most sült ki aztán, hogy a „The interview“ apró lövegű, éppen csak azt az izléstelenségét támadták meg a művészek, hogy még nőtlen s hogy eddig észre sem vette a kis Pooli Asternt, aki az oldalt lévő zsölleszéken oly régen epekedik a művész után.

Természetes, hogy a „The interview“ most már egészen más kritikában méltatta a jó izlésű John Rollis utolérhetetlen művészetét. —

Bárvárt Károly
órács
Szigetvárott.

Mindennemű órák olesón eladatnak és
javíttatnak egy évi jótállás mellett.

Hirdetéseket
a legjutányosabb árért vesz fel
a kiadóhivatal.

Káldor E.
fűzőgyáros

Pécs, Király-utca 19. szám
(Vasváry-féle ház)

A nagyérdemű hölgyközönség szíves figyelmébe ajánlja kizárólag saját készítésű nagy fűzőraktárát, hol kész fűzők 2 k.-tól kezdve kaphatók.

Mérték utáni megrendeléseket, kizárólag finom francia anyagból és valódi halcsonttal 16 k.-tól kezdve a világ összes létező legujabb szabásai szerint, gyorsan és pontosan eszközölök.

■ Tisztítások és javítások elfogadotnak. ■

➡ Vidéki megrendelések azonnal elintéztetnek és kívánatra próbálás végett több fűző azonnal küldetnek.

Mérték vételnél elég a derék-, mell- és csipő-bőség, minden leszámítás nélkül, jól álló ruhaderék felett véve.

Szövetminták és árjegyzék
ingyen és bérmentve küldetik.

Alapított 1845.

Mérték szerinti megrendelések
24 óra alatt készítettnek.

Őszi és téli idényre:

Teljes férfi-öltöny,
férfi-felöltő, Raglan, Ulster, Havelok,
télikabát, városi-bunda,

utazó-bunda, gazdasági és vadászabát, (Mikadó) szőrmebéléssel, lábzsák, hálóköntös.

Fiu- és gyermek felső-kabát őszi és téli idényre.

| Tengerész-kabátok, tengerész-öltönyök, czélszerű iskolai öltönyök, korcsolya-kabátok |

➡ Szabott árak. ➡

NEUMANN M.

kész férfi, fiu- és gyermekruhák telepe

Pécs, Széchenyi-tér, Takarékpénztári palota.

Központi áruház Magyarország részére: Budapest, Múzeum-körút 1.
" " Ausztria " Bécs, Kärtnerstrasse 19.

Fiókraktárak: Debreczen, Arad, Nagyvárad, Temesvár, Zágráb, Belgrád, Fiume, Pozsony, Kassa, Trieszt, Szófia, Sarajevo, Nisch, Kolozsvár stb.